

*Ἰσα ἀπὸ τὰ ἐπάνω αὐτοῦ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Δίωξον τὰ κοσσάρας ἀπαυτο-παγκέσ' ἀσ' σὸ δῶμαν (τὰς ὀρνιθας ἀπὸ τὸ δῶμα) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπέσ' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἀπέσω.

Ἀπαυτοῦ μέσα ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπέσ' ἀσ' σὸ ὁσιτί' ἐξέβεν (βγήκε) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδ-καϊκά Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκαϊκά Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδαικά Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ μέσα ἀκριβῶς ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπιδοκαϊκά ἀσ' σὸ κεπὶν ἐπέρα τὸ μακέλλ' Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδέσ' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπεδοκέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' μὴ δαβαίνις, σπαρμένον ἔν' Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδοκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδοκίαν' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ μέσα πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπεδοκίαν' ἀσ' σὸ χωράφ' δέβα (πήγαινε) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαταχάν-ἐπουκά Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπαυτοῦ κάτω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκά ἀσ' σὸ κεπὶν ἐφορ-τῶθα τὸ καλάθ' (ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸν κῆπον ἐφορτώθηκα τὸ καλάθι) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκά-καϊκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ κάτω ἀκριβῶς ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκά-καϊκά ἀσ' σὸ ἐσέτερον τὴν πόρταν ἐπέρ' αἶτο (ἀπαυτοῦ κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας πόρταν τὸ ἐπῆρα) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκακέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω κ' ἔσω.

*Ἰσα ἀπαυτοῦ κάτω (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοφκακέσ' ἀσ' σὸ κεπὶν εἶδ' αἶτον ἐδέβεν (τὸν εἶδα ὅτι ἐπέρασεν ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸν κῆπον).

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκα-κίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοῦ-ἐπουκαϊδίαν' Πόντ. (*Οφ.) ἀπαυτοπουκαϊδίαν' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκακίαν' ἀσ' σὸ ὀρμὴν ἐξέβεν ἀπάν' (ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸ ρυάκι ἀνέβηκε ἀπάνω).

άπαυτοῦ-ἐμπρός ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτο-τουμπρὸ Καλαβρ. ἀπαυτοέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἐμπρός, παρ' ὃ καὶ ἔμπρός, ἔμπρου.

Ἀπαυτοῦ ἐμπρός ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοέμπρ' ἀσ' σὸ ὁσιτί' τὴν πόρταν (ἀπὸ τοῦ σπιτιοῦ τὴν πόρταν) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοέμπρ'-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἔμπρου κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ἔμπροσθεν μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοέμπρ'-κέσ' ἀσ' σὴ χωραφί' τὸ κιφάλ' τρέσ' τὸ νερόν (ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ χωραφίου τρέχει τὸ νερό).

*άπαυτοῦ-ἐμπρου-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοέμπρ'-κίαν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἔμπρου κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ ἐμπρός πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοέμπρ'-κίαν' ἀσ' σὸ χωράφ'.

άπαυτοῦ-ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτοέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχάν-ἔξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτο-τόφσου Καλαβρ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἔξω.

Ἀπαυτοῦ ἔξω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοέξ' ἀσ' σὴν πόρταν Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτο-τόσ-σον Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἔσω.

Ἀπαυτοῦ μέσα.

άπαυτοῦθε ἐπίρρ. πολλαχ. ἀποφτοῦθε Λευκ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν. Μεσο. κ.ά.) ἀποφτοῦθεν Πελοπν. (Βούρβουρ. κ.ά.) ἀποφτοῦθεν Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-θε.

1) Ἐπὶ κινήσεως ἀπὸ τόπου, ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος πολλαχ.: Ἀπαυτοῦθε ποῦ ῥθες καλὰ τὰ παθες κὶ ἀργησες Πελοπν. (Κορινθ.) Ἀπαυτοῦθε ποῦ πὰς θὰ πέσης Κρήτ. Κάμε ἀποφτοῦθε! (φύγε ἀπεκεῖ) Πελοπν. (Μεσο.) Μὴ βάς ἀποφτοῦθε, γματὶ θὰ γιομῆς λάσπες Λευκ. Συνών. ἀπαυτοῦ 1.

2) Ἐπὶ στάσεως, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεται ὁ λέγων), αὐτόθι Πελοπν. (Μάν.): Στάσου ἀποφτοῦθε (εἰς τὸ μέρος ὅπου βρίσκεσαι). Συνών. ἀπαυτοῦ 1 γ.

*άπαυτοῦ-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκαϊκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαυτοκαϊκα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ κοντά: Σ'κοῦ ἀπαυτοκά ἀσ' σὴν πόρταν (σῆκω κτλ.) Συνών. ἀπαυτοῦ-κάτω.

*άπαυτοῦ-κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαυτοκά Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ κάτω.

*Ἀπαυτοῦ-καὶ κάτω, ὃ ἰδ.: Σ'κοῦ ἀπαυτοκά ἀσ' σὸ παρακαμίν' (σ'κοῦ = σῆκω, παρακαμίν' = ἐστία).

*άπαυτοῦ-κάτωθεν ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχά-κάθε Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ κάτωθεν.

Ἀπαυτοῦ κάτω: Ἀπαυτοκάθεν ποῦ θὰ σ'κοῦσαι καὶ πὰς;

*άπαυτοῦ-κάτωθεν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κάτωθεν κ' ἔσω.

